

Cảm Ơn Cậu

Contents

Cảm Ơn Cậu	1
1. Chương 1	1
2. Chương 2	1
3. Chương 3	2
4. Chương 4	3
5. Chương 5	4
6. Chương 6	5
7. Chương 7	6

Cảm Ơn Cậu

Giới thiệu

Thể loại: Oneshot, SadEnding, Ngược, Truyện ngắn, Tình yêu. Một câu chuyện buồn kể về tình yêu của một cô bé, rất

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cam-on-cau>

1. Chương 1

Truyện kể rằng, có một cô bé, rất ấn tượng với một cậu con trai, suốt 16 năm trời, nhớ nhưng người đó, cô gái chưa từng hối hận, kể cả lúc ra đi.

Cô bé chúc cậu con trai, sống hạnh phúc.

Giữa hai người họ, chỉ cần không phần nộ thời trẻ, chỉ cần, biết kiềm chế giải hòa, nhìn sâu xa mọi việc theo hướng khác, họ đã có thể là của nhau.

Nhưng đâu phải, chỉ có cách đó để là của nhau, có những người chỉ âm thầm theo dõi chứ không liên lạc!

2. Chương 2

Ngày đầu tiên tớ gặp cậu, tớ rất ấn tượng về cậu! Lúc đó, tớ mới chỉ 4 tuổi. Tớ, vẫn cái tính thích đi loayh quanh trong khu phố, tay cầm kẹo mút tung tăng. Trên đường, bao nhiêu người tập nập đi lại, tớ dừng lại, khi nhìn thấy cậu. Cậu, ngồi đó, góc tường cuối con phố, bao người đi lại, cậu, vẫn núp mình vào góc, mặt cúi gằm xuống, tay vo viên tờ giấy. Tớ đứng im, lặng thinh, ngơ ngác nhìn cậu.

Tại sao ư? Vì cậu làm tớ ấn tượng!

Cậu là con trai, với tớ, chưa từng nghĩ rằng con trai lại yếu mềm đến vậy!

Liệu cậu có biết, liệu cậu có để ý, khi tớ đi gần tới cậu, tớ nhận ra, cậu mặc bộ đồ Hoàng Tử. Ngày hôm đó, tớ mặc bộ Công Chúa. Trùng hợp nhỉ? Bố tặng tớ khi tớ tròn 4 tuổi, cả bộ đôi Hoàng Tử - Công Chúa. Không ngờ rằng cậu cũng có.

Cậu không một động tĩnh gì, như thể không một dấu hiệu gì nói rằng cậu đang sống! Mọi người, không ai nhìn vào đứa trẻ đang ngồi tui thân ở đây sao?

Tay tớ vẫn cầm chiếc kẹo mút ngôi sao. Nó không phải kẹo! Nó là kẹo nhồi bông, như thú nhồi bông thôi. Mẹ bảo cầm nó, sẽ có may mắn, cầm nó, tớ của Mẹ sẽ hạnh phúc. Thế nên, tớ luôn cầm nó, kể cả lúc khóc, chiếc kẹo luôn bên tớ. Tớ giữ chiếc kẹo trước mặt cậu, nhưng cậu không hề ngẩng mặt lên. Ở đó, tớ chỉ nghe được hơi thở của cậu.

Cậu khóc, tớ thấy có nước mắt!

Tớ hỏi cậu rằng.

“Cậu khóc à?”

Một câu hỏi ngu người nhỉ? Cậu không những không trả lời, mà còn ngồi xa ra khỏi tớ. Tớ xưng hô sai ư? Không biết nữa, tớ có cảm giác cậu chạc tuổi tớ, nên xưng hô tớ - cậu. Tớ đi đến, ngồi bên cạnh cậu, không gần mà cũng không xa.

Tớ nói với cậu rằng.

“Cậu cầm vào chiếc kẹo mút này đi, cậu sẽ vui lên thôi.”

Cậu ngẩng mặt lên, quay ra nhìn tớ. Chỉ là cái nhìn phớt, không! Nghĩ kỹ thì cậu lườm tớ! Nhưng, trong giây phút đó, khuôn mặt cậu được tớ ghi nhớ rất rõ, dù có hàng nước mắt hai bên gò má, cậu vẫn rất đẹp trai. Xong, tớ còn nghĩ rằng cậu sẽ chạm vào kẹo ngôi sao, thế nhưng, không như tớ nghĩ. Cậu phẩy tay, chạy đi mất!

CẢM ƠN CẬU! Vì đã cho tớ biết cảm giác bị bơ!

CẢM ƠN CẬU! Vì đã bước vào cuộc đời tớ!

3. Chương 3

Tất cả gì tớ nhớ về cậu, là, cậu là con trai, cậu chạc tuổi tớ, cậu rất tâm trạng. Đặc biệt, khuôn mặt cậu, tớ nhớ như in, giờ, 13 tuổi, tớ có thể hình dung được cậu ở tuổi 13.

Hàng ngày, tớ nhận ra tớ nhớ cậu! Nhớ một người không biết liệu có còn nhớ mình không. Chiếc kẹo mút, là thứ chứng kiến cảnh tớ gặp cậu, đến khi cậu bỏ chạy. Nó vẫn đang ở đây, trong tay tớ, bộ đồ Công Chúa cũng vậy!

Đối với tớ, cậu không phải là người con trai yếu đuối, mềm mỏng, mà là người con trai giàu cảm xúc!

CẢM ƠN CẬU! Vì đã cho tớ biết thể loại con trai giàu cảm xúc đó!

CẢM ƠN CẬU! Vì đã ở trong trái tim tớ!

CẢM ƠN CẬU! Vì đã cho tớ biết những rung động đầu đời!

4. Chương 4

Ngay bây giờ, tớ đang nhớ về cậu, không chỉ lúc này, mà từ khi cậu xuất hiện trong cuộc đời tớ, rất nhiều câu hỏi tớ muốn cậu trả lời.

Tuổi 16, tớ khẳng định rằng, tớ có tình cảm với cậu! Nhớ cậu càng nhiều, tình yêu cũng lớn lên.

Sao cậu lại khóc?

Ai làm cậu buồn?

Cậu tên gì? Ở đâu? Bao nhiêu tuổi?

Tớ làm bạn cậu được không?

Cậu ghét tớ hay sao mà bỏ chạy?

Bao nhiêu câu hỏi, lời giải đáp, tớ vẫn chưa tìm được. Ôm chiếc gối, tớ muốn quên đi cậu!

Sao cậu dám khiến tớ yêu cậu?

Sao cậu dám làm mà chạy đi, để tớ nhớ cậu?

Sao không để lại cho tớ một chút dấu hiệu nào về cậu?

Cậu sống ra sao, tốt không?

Nhớ tớ chứ?

Bao nhiêu câu hỏi, lời giải đáp, tớ vẫn chưa tìm được. Ôm chiếc gối, tớ muốn quên đi cậu lần nữa!

Thế nhưng, cứ lún sâu vào, tớ càng khó có thể thoát ra! Cho tớ biết, làm sao để quên cậu, cho tớ biết làm sao để yêu cậu. Quên đi hay tiếp tục, cách nào tốt cho cả hai?

Hôm nay, tớ gặp lại cậu! Cậu đứng đó, trước cửa quán cafe tớ hay ngồi, bên cạnh là chiếc xe đạp điện kiểu moto. Tớ ngỡ như mơ! Đó có phải cậu? Nghĩ đi nghĩ lại, phải, đó là cậu! Là người cho tớ những rung động đầu đời! Tớ không dám ra gặp cậu, tớ quyết định, đi lên phía trước, vào quán cafe, lẽ như không quen cậu, để... tớ có thể ngắm cậu nhiều hơn!

Ồ, tớ đã lướt qua cậu. Còn cậu, mắt vẫn dán vào chiếc điện thoại. Tớ không biết ta là oan gia hay là gì của nhau? Do tớ liếc cậu hay sao?

Ồ, tớ đã liếc nhìn cậu. Kết cục không thể thắm hơn nữa, tớ va vào một cô gái 2 tay 2 cốc Capuchino. Nước bắn vào quần áo tớ và cô gái đó. Tớ lúng túng, cậu đã đến. Lúc đó, tớ ngỡ là mơ.

Nhưng, cậu đến. Thái độ của cậu đối với cô ấy rất từ tốn, có phần luống cuống, lo lắng. Cậu thờ ơ với tớ, cô ta và cậu đều bỏ qua khi tớ nói xin lỗi. Cậu mỉm cười với cô ta. Rồi, cậu và cô ta cũng đi, không cần tiền chuộc, không cần cốc Capu mới, phóng xe moto đi khỏi con đường này, đi khỏi tớ. Tớ đứng đó, tớ khóc. Tớ hít bụi. Tớ đứng yên, không một động tĩnh gì.

Được một lúc, tớ nín khóc. Tớ tự nói với chính mình, cười khổ.

Rằng tớ có là gì của cậu?

Rằng sao tớ phải khóc?

Rằng cậu có người yêu rồi, sao tớ cứ mơ mộng?

CẢM ƠN CẬU! Vì đã cho tớ thấy cậu không còn là một thằng con trai khóc lóc!

CẢM ƠN CẬU! Vì đã cho tớ biết cậu đang hạnh phúc!

CẢM ƠN CẬU! Vì khiến tớ không phải lo lắng về cậu nữa!

CẢM ƠN CẬU! Vì cuối cùng tớ cũng có thể quên cậu!

5. Chương 5

Tớ đã có thể mãi mãi không nhớ rằng tớ từng yêu cậu! YÊU NGƯỜI LẠ!

Phải, tớ đã có thể nếu hôm nay không gặp lại cậu! Gần 4 năm trôi qua rồi nhỉ?

Năm nay, chúng ta đang ở tuổi 20. Cậu biết không, hôm nay là sinh nhật tớ đấy!

Tớ muốn nói với cậu rằng hôm nay là ngày tớ tròn 20, tớ đủ dũng cảm để theo đuổi cậu!

Liệu tớ có được gặp cậu nữa không? Tớ rất muốn, tớ ước, tớ sẽ gặp lại cậu!

Bạn bè của tớ rủ tớ đi Bar, quán Teen's Bar, quán này đối với chúng nó là rất quen thuộc, là nơi giải trí, không quá trơ trẽn, không quá phản cảm, mà lành mạnh cực kỳ. Sinh nhật, có người rủ đi chơi, sao tớ lại không đi? Trên đường đi, phải đi qua quán cafe đó, quán cafe 4 năm trước bọn mình gặp nhau. Đã 4 năm rồi, kể từ khi tớ gặp lại cậu, tớ chưa từng ra đó. Vì cứ ra đó, hình bóng cậu cứ lảng vảng trong tâm trí tớ! Tớ lี้c vào, dù chỉ khoảng 3s, tớ vẫn muốn nhìn thấy cậu! Vì hôm nay là sinh nhật tuổi 20 của tớ! Nhưng cậu không ở đó...

Vào bar, ai ai cũng ăn mặc teen, con trai người comple, người style teen hot nhất. Con gái váy ngắn, váy xòe, giày cao gót, giày búp bê, quá nhiều. Ánh đèn sân khấu, không, ánh đèn bao quát cả quán, như một vũ hội thời đại, ai ai có đôi có cặp. Nhảy nhót, cười đùa ở mọi nơi. Không hiểu sao tớ lại nhìn ra góc trong Bar đó, cái góc ánh đèn mờ ảo, thực thực hư hư, hư cấu lạ thường. Bất giác, tớ nhìn thấy bóng người, rất giống cậu.

“Vào bàn đằng kia đi, chủ trì!”

Tiếng thằng bạn gọi tớ, rằng vào bàn đằng kia đi, chủ trì!

Tớ là chủ trì. Bạn tớ chủ trì.

Tớ ở nhẹ một cái rồi đi ra bàn, nó ở rất xa cậu. Tớ và cậu ở xa thế ư? Gặp cậu, tim tớ thổn thức, gặp cậu, tim tớ hò reo! Dù vậy, mắt tớ vẫn hướng về cậu, không chỉ mắt, mà cả tâm hồn.

Tớ quyết định đến chỗ cậu, tớ muốn làm quen, có thể thì tớ muốn làm người yêu cậu, hoặc không, cậu cũng có ký ức về tớ.

Tớ đi đến, khoảng cách cậu 3 mét, tớ nghe thấy tiếng nói của cậu. Tim tớ vui mừng vì đó đúng là cậu, tớ định tiến bước, nhưng nghe xong câu nói và cử chỉ của cậu, người tớ như hóa đá.

Bạn muốn biết đó là câu gì không? Đó là cử chỉ gì không? Nghe xong, tớ thực sự tin rằng, tớ có thể quên cậu! Cậu... chính thức bước ra khỏi cuộc đời tớ, một lần và mãi mãi!

Vì,... cậu nói, rằng.

“Lại muốn tiền hả? Tôi không cần loại gái như các người hầu hạ, cầm tiền rồi cút đi!”

Tớ sững sờ, ngạc nhiên, rồi ngơ ngác. Người tớ, như hóa đá, tớ khóc, giọt nước mắt nặng nề như hòn đá, tớ là loại gái đó ư? Cậu biết gì về tớ? Cậu có quyền nói thế? Tớ ghét cậu!

Khóc lóc giải quyết được gì? Khi giờ đây, tớ quyết tâm quên cậu mãi mãi?

Trong ánh đèn mờ ảo, trong đêm sinh nhật tuổi 20, mọi lí chí của tớ, biến mất!

Đi ra khỏi quán bar, tớ chỉ còn màu đen trước mắt.

Bây giờ, cũng là 10h hơn. Dù vậy, tớ vẫn thấy con đường tấp nập, rộn ràng, tớ lơ mơ thấy cậu.

Cậu đi giữa chốn đông người, tớ nghe tiếng bíp còi của xe oto.

*Kitssssssss*RẦM*

Một khoảng đường tấp nập, một dòng máu loang lổ trên đường, tứ thức tỉnh khỏi mu mị, nhưng sao vẫn cố cứu cậu?

Cậu chạy đến, ôm tứ, cậu cũng như thức tỉnh khỏi men rượu.

Tứ chỉ nghe thấy tiếng xe cấp cứu quanh đây, trời mưa, rất tự nhiên, mưa rào rào, xối xuống vùng máu kia.

Đầu tứ, người tứ máu khắp nơi. Cậu ôm tứ, cứ thế, cậu nói.

“Cố lên, làm ơn đấy, cậu, làm ơn, xin cậu, cố gượng lên, làm ơn...”

Tứ nghe thấy cậu nói, không nghe rõ cậu nói gì tiếp, theo suy nghĩ, tứ lí nhí mở miệng.

Miệng tứ đau đến lạ kỳ, khuôn mặt tứ, rõ là được cậu ôm trong lòng, vậy mà, sao nước vẫn rơi?

Cậu khóc!

“Cảm ơn cậu! Vì đã cho tứ biết những rung động đầu đời!”

Tứ nói, tứ cố để cậu nghe rõ lời nói, xong tứ chỉ nghe được câu xin lỗi của cậu. Rồi tứ cũng không nhớ, tứ ra đi như thế nào nữa...

Cậu, không có lỗi.

Tình yêu, không có lỗi.

Liệu cậu có biết, tứ không bao giờ hối hận?

“Nè, sống tốt, hạnh phúc, thay cho tứ nữa nhé!”

Cậu gật đầu, nghẹn ngào nói đồng ý, tứ yên lòng rồi.

Tứ yêu cậu! YÊU NGƯỜI LẠ!

Hạnh phúc nhé cậu!

6. Chương 6

“Thì ra, cậu chính là cô bé đó, thì ra cậu chính là cô bé tứ gặp cậu 4 năm trước, là cô bé cho tứ biết thế nào là YÊU. Những lời cuối cùng cậu nói với tứ, tứ không thực hiện được rồi! Vì tứ yêu cậu, 4 năm rồi, cậu biết không, tứ có cảm giác sẽ gặp lại cậu, và rồi, thực sự, tứ được gặp lại cậu...”

Có người con trai đứng trước mộ cô gái trẻ, cô ấy thật xinh đẹp, dịu dàng toát lên vẻ giản dị, thanh cao.

Cậu khóc, vừa khóc vừa giải tỏa nỗi lòng.

Liệu bạn còn nhớ, 4 năm trước, cậu gặp cô, đối với cậu là lần đầu. Nhưng đối với cô là lần thứ 2.

Hai người họ, thực sự yêu nhau rất nhiều.

Nhưng, đâu có dấu hiệu gì để họ tìm nhau, để họ biết về nhau.

Cậu trai trẻ đó, sinh sau cô gái trẻ một tháng 2 tuần. Cụ thể là 44 ngày.

Trong 44 ngày còn lại của tuổi 19!

Cậu luôn đến mộ cô hằng ngày, ngồi kể cho cô nghe, nào là nỗi nhớ cô, nào là hình ảnh cô xin lỗi cậu và EM GÁI!

Hóa ra, đó là em gái cậu, chứ không phải người yêu cậu. Cậu chỉ yêu cô, mối tình suốt 4 năm trời chưa dứt. Có ngày, cậu đến, nói rằng, cậu biết rất nhiều về cô, cậu điều tra được rất nhiều thứ về cô, cậu cười với cô, nói rất nhiều điều.

Trong 44 ngày còn lại của tuổi 19!

Cậu sống thay cho cô, vì cậu nợ cô cả CUỘC ĐỜI!

Hóa ra, cậu muốn trao cô cuộc đời mình, chứ không phải cô hy sinh cuộc đời mình vì cậu. Cô chỉ yêu cậu, mỗi tình suốt 16 năm trời chưa dứt.

Ngày sinh nhật cậu, từ sáng sớm, người đi đường nhìn thấy một chàng trai trẻ mặc bộ đồ hoàng tử, tay cầm bộ đồ công chúa, tay kia cầm hộp bé, ai mà biết được, đó là nhẫn cưới.

Cậu quỳ ở đó rất lâu, đến hơn 10h. Đeo nhẫn cưới vào tay cậu, còn lại cậu đặt trên mộ cô.

“Cảm ơn cậu! Vì đã cứu tớ. Vì đã cho tớ biết những rung động đầu đời. Xin lỗi cậu, vì tớ không thể sống hạnh phúc nếu cậu không ở bên. Đợi tớ, nhé cậu!”

Rồi.

*Kitssssssss*RẦM*

Đêm hôm đó, mọi người, toàn quốc, nhìn lên bầu trời, ai ai cũng nhìn thấy ngôi sao sáng rực, như đang chạy đi tìm ngôi sao nào đó, chỉ trời mới biết, cậu trai muốn tìm cô gái.

Cố gắng lên, cậu nhé! Đi đi, hãy đi tìm mảnh ghép còn lại của đời.

Theo thời gian, họ sẽ hiểu ra, mình sai ở đâu.

Họ sẽ cười, cười thật hạnh phúc, khi gặp lại nhau.

7. Chương 7

Không ai biết rằng, cô gái trẻ yêu cậu từ lâu rồi.

Không ai biết rằng, cậu trai trẻ yêu cô từ lâu rồi.

Không ai biết rằng, họ muốn ở bên nhau cả đời.

Không ai biết rằng, họ là ngôi sao sáng trên trời.

Tôi chỉ biết, tình yêu của họ là vĩnh cửu, xuyên mọi không gian, mọi thời gian, họ là đôi tình nhân đẹp nhất thế gian mà tôi từng biết.

- Hết -

Ngày 21/7/2016, 8:43 sáng.

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/cam-on-cau>